

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Danmarks Krønike af Saxo Grammaticus. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 266. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1818_335A_1-txt-shoot-idm8598/facsimile.pdf (tilgået 29. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

at komme paa Grund. Hum! sagde Erik, som gierne havde et fyndigt Ordspog til Rede, ihvad der saa modte, der vanke ikke Steeg til Dyrer, uden den falder i Aften, og Fattigmands Lykke er gierne tynd, hvor paa han seilede hen, og slog Soroverne ihjel, medens de stod og sovede over at stige sig lod.

Da nu den Ting var bragt i Rigtighed, fortsatte Erik Reisen til Kong Frode, som laae med en mægtig Flaade, der var samlet, deels af Danmark, deels fra Nabolandene, for dermed at hjemføge Slaverne inden deres egne Grændser. For nu med en udmærket Hilsen at oplive Kongens Mod, bragde Erik ham Seiers-Budet med disse Ord: Hil værre dig, Kong Fredesgod, som staber gylde Fred! Tak for Duffet, sagde Frode, og giv det her maa gaae i Dpfylde, hvad man siger, at der er Spaamands Ord paa Biisdoms Tunge! Ja, svarede Erik, det var ingen Bogn jeg sagde, thi ligesom Konger pleier at melde af Smaafolk, saa er det immer Smaat, der bebuder det Store, og i den liden Fordeel jeg vandt, ser jeg et Pant paa Lyllens Gunst, som lover en udmærket Seier.

Nu betragtede Erik med Dymærksomhed Flaaden som Hjulde Havet, og fandt, at den var alt for stor, thi hverken vilde der være Rum til Skibene i nogen Havn, eller til Leir paa nogen Kyst, og selv med uhyre Bekostninger vilde man ikke kunne stasse Lejnets-Ridder nok. Desaar sagde han Frode at dele sin Magt, kun lade Fodfolket gaae til Soes, og derimod med hele Rytteriet lægge Veien om ad Jylland, som da ogsaa stebte, og hvor stor blot denne Deel af Krigs-Hæren maa have været, kan man slutte sig til af den Fortælling, at for at styde Gienvæi, slofede de Bakker og Bjerger, fyldte Moradser og Kirer, og bandede sig, saa at tale, med Banker i Havn Vei over det mest bundløse Ufore.

